

Dan Harder

E-mail: dh@israel-online.dk

GENERALDIREKTØREN

Maria Rørbye Rønn

DR Byen

Emil Holms Kanal 20

DK-0999 København C

T +45 3520 3040

www.dr.dk

17. januar 2019

Kære Dan Harder

Du har den 25. september 2018 klaget over et indslag i P1 Orientering den 5. september 2018. Efter at redaktionen afviste din kritik, har du klaget videre til lytternes og seernes redaktør. Han har nu gennemgået sagen og skrevet en indstilling til min afgørelse.

Jeg fremsender hermed indstillingen, hvis konklusion jeg har valgt at følge.

Med venlig hilsen

Maria Rørbye Rønn

Generaldirektør

Kopi: Journalen

Redaktionschef Mette Simonsen

Konst. etikchef Anja Lundberg Andersen

Kanalchef Thomas Buch-Andersen

Underdirektør Frank Serup Laybourn

Resumé

En klager kritiserede Orientering på P1 for i et indslag den 5. september 2018 for at give en misvisende og ukorrekt fremstilling af det britiske Labour-partis forhold til antisemitisme og af partiets formand, Jeremy Corbyns holdninger på dette punkt. Klager havde til støtte for sin sag vedlagt en række henvisninger til udtalelser, hvor Jeremy Corbyn angiveligt skulle have udtalt sig antisemitisk. Indslaget drejede sig overordnet om det første indenrigspolitiske opgør i Underhuset mellem den britiske premierminister Theresa May og oppositionslederen Jeremy Corbyn. Når Labours interne strid om forholdet til antisemitisme blev bragt op, skyldtes det, at May i debatten over for Corbyn slog det tema an.

Orientering gav summarisk de oplysninger, der var nødvendige for at forstå dette undertema, men DR var ikke pligtig til at foretage en dybere gennemgang af Jeremy Corbyns forhold til Mellempøst-konflikten, Israel eller den internationale definition på antisemitisme. Det var og er DR's valg, hvilke vinkler og oplysninger, man prioriterer. Klager får ikke medhold.

Gennemgang

Dan Harder (i det følgende 'Klager') henvender sig til DR – gennem Lytternes og seernes redaktør (LSR) – den 25. september 2018 med kritik af et indslag, som har været i P1 Orientering den 5. september 2018. Klager følger op over for redaktionen med en gennemgang af sine punkter. Det sker i en mail den 29. september. I uddrag står der:

I P1 Orientering, 5. september 2018 gav Storbritannien-korrespondent Erik Weir en både misvisende og decideret ukorrekt fremstilling af den verserende krise med antisemitisme hos britiske Labour og partiets formand, Jeremy Corbyn. Erik Weir affejede antisemitisme-kritikken som "politisk" og påstod, at anklagerne om antisemitisme havde rod i Corbyns (selvfølgelig helt legitime) sympati for palæstinenserne. Det er ikke sandt.

Erik Weir kalder derudover en af Corbyns angiveligt anti-jødiske udtalelser for "uheldig," selvom den er i tråd med rigtig mange af hans øvrige udtalelser. Og endelig hævder Erik Weir - imod bedre vidende, må man antage - at Labour og Corbin "selvfølgelig" har accepteret IHRA's internationalt anerkendte definition af antisemitisme. Det er heller ikke sandt. Der var intet selvfølgelig over accepten af IHRA-definitionen. Tværtimod kæmpede Corbyn & Co. indædt for at undslå sig accept af den fulde definition, præcis for at kunne fortsætte med de ytringer i relation til Israel, som ifølge IHRA er antisemitiske.

Kan det være rimeligt, at lytterne skal udsættes for sådan en fremstilling, som er ukorrekt fra ende til anden?

Ville det ikke være bedre med en fremstilling, så lytterne kunne forstå, hvad den voldsomme ballade med Corbyn og Labour egentlig drejer sig om?

Og kunne man måske forestille sig, at Orientering lavede et indslag, der rent faktisk giver et retvisende billede af den britiske venstrefløj's antisemitisme-problem? Eller har man en eller anden grund til at ønske at dysse sagen ned? Jeg vedlægger en kopi af en artikel fra min hjemmeside, www.Israel-Online.dk, hvor det hele er forklaret mere detaljeret. Den indeholder desuden en lang række links til relevant materiale, så det skulle være relativt let at gå til. Min klage udgøres således af artiklen samt nærværende email."

Den 24. oktober 2018 svarer redaktionschef Mette Simonsen, P1 Orientering, Klager:

"I din henvendelse anholder du, at Orientering bevidst forsøger at nedtone Corbyns og Labours antisemitisme-problem. Du fremhæver tre punkter:

- 1. Bagatellisering af påstået antisemitisk udtalelse*
- 2. Ukorrekt fremstilling af Corbyns brøde*
- 3. Ukorrekt fremstilling af Labours forhold til international definition af antisemitisme.*

I øvrigt rejser du spørgsmålet om, hvorvidt Orienterings redaktion har bedt Erik Weir om at nedtone sagen omkring antisemitisme i Labour.

Spørgsmålet om antisemitisme i Labour er et overordentligt vigtigt spørgsmål, som vi derfor også bl.a. dækkede d. 24. september i et selvstændigt indslag: "Britiske jøder vil forlade landet, hvis Corbyn bliver premierminister."

Ligesom det også er væsentligt og vigtigt at dække mere generelle udviklinger og tendenser i samfundet, hvilket vi bl.a. gjorde i indslag d. 26. september, der handlede om, at nazi-terroranholdelser er femdoblet i Storbritannien.

*Begge historier kan findes på nettet via dette link:
<https://www.dr.dk/radio/p1/orientering/orientering>*

Hvad angår det konkrete indslag fra d. 5. september: " Theresa May og Jeremy Corbyn tørner sammen i Parlamentet", så er det her vigtigt at understrege, at det ikke var vinklet på Corbyns fortrædeligheder, men på at fortælle om, hvordan Brexit-debatten mellem Theresa May og Jeremy Corbyn igen var kørt af sporet.

*Corbyn skyder efter Theresa Mays manglende resultater mht. at indgå en aftale om Brexit.
Theresa May valgte som svar at kritisere Corbyn for at gøre Labour til et antisemitisk parti.*

Hos nogle vil det undre, hvordan en debat om Brexit ender i beskyldninger om antisemitisme. Det gjorde denne debat. Og det er det, Erik Weir giver et indblik i.

Vægten i dette indslag er altså ikke lagt på Jeremy Corbyns forhold til Israel. Den er derimod lagt på den hårde tone de to partiledere imellem.

Vedr. klagepunkt 1:

Dan Harder skriver:

1. Bagatellisering af påstået antisemitisk udtalelse

Erik Weir siger om en udtalelse af Jeremy Corbyn, som kan opfattes som antisemitisk:

"Jeremy Corbyn har tidligere været ude med nogle uheldige udtalelser omkring jøder og ironi tilbage i 2013." (Min fremhævelse.)

Der er dog ingen grund til at tro, at der var tale om et "uheld." Udtalelsen, der af fremtrædende britiske jøder opfattes som antisemitisk, er helt i tråd med Corbyns holdninger i øvrigt

Svar:

Hvis Erik Weirs udtalelse: "Jeremy Corbyn har tidligere været ude med nogle uheldige udtalelser omkring jøder og ironi tilbage i 2013" havde stået alene, som du fremhæver det i din henvendelse, så kunne det måske tolkes som om problemet antisemitisme i Labour generelt og hos Jeremy Corbyn med den valgte sprogbrug blev bagatelliseret. Men Erik Weir fortæller også, at det er et problem, der har forfulgt partiet i flere år, at ingen nogensinde har været i tvivl om Corbyns pro-palæstinensiske sympatier i Mellemøsten, og at et mangeårigt medlem netop har forladt partiet og parlamentet i protest mod, det han definerer som at "hele partiet er inficeret af antisemitisme". Derfor er jeg ikke enig, at det samlede indslag bagatelliserer emnet.

Vedr. klagepunkt 2:

Dan Harder skriver:

2. Ukorrekt fremstilling af Corbyns brøde

Erik Weir forsøger dernæst at forsvare Jeremy Corbyns mange hadefulde angreb på Israel ved at foregive, at sagen handler om noget "politisk," dvs. om sympati for palæstinenserne:

"Men det her det er også en meget, meget politisk sag, for det handler jo selvfølgelig om at, ingen har nogensinde været i tvivl om Jeremy Corbyns pro-palæstinensiske sympatier i hele mellemøstkonflikten, og er man så antisemit på grund af de sager? Så det er i hvert fald noget, man forsøger at gøre det til." (Min fremhævelse.)

Som det fremgår, griber Erik Weir her til den klassiske besværgelse om, at kritik af Israel (eller i dette tilfælde sympati for palæstinenserne) karakteriseres som antisemitisme. Men det er grov manipulation og en decideret usandfærdig beskrivelse af problematikken. Det er netop ikke Corbyns - i øvrigt helt legitime - sympati for palæstinenserne, der er problemet. Det er derimod hans mange hadefulde udtalelser om Israel og "zionister," hans dokumenterede flirten med

terrorister, samt hans manglende anerkendelse af Israels ret til at eksistere (konkrete eksempler følger nedenfor).

Svar:

Allerførst vil jeg understrege, at Orienterings redaktion ikke tager stilling til, hvad der er rigtigt og forkert i denne sag. Erik Weir påpeger blot i udsendelsen, at Theresa May aktivt bruger den storm, der er omkring Jeremy Corbyn og hans tidligere udsagn om Israel til at kaste grus i maskineriet, når det handler om hendes egne evner til at lande en for Storbritannien fornuftig Brexit-aftale. Erik Weir har her fat i den brede pensel, og nogle vil mene, at man kunne dække problematikken mere detaljeret, men dette indslag handlede ikke om Corbyns forhold til Israel, men derimod om Corbyns mundhuggeri med Theresa May. Jeg vil desuden som ved svaret til klagepunkt 1 påpege, at Erik Weir også fortæller, at beskyldningerne om antisemitisme har forfulgt partiet i flere år, at ingen nogensinde har været i tvivl om Corbyns propalæstinensiske sympatier i Mellemøsten, og at et mangeårigt medlem netop har forladt partiet og parlamentet i protest mod, det han definerer som at "hele partiet er inficeret af antisemitisme".

Vedr. klagepunkt 3:

Dan Harder skriver:

3. Ukorrekt fremstilling af Labours forhold til international definition af antisemitisme

Endelig søger Erik Weir tilsyneladende af skjule, at Corbyn og hans ligesindede i Labour har kæmpet indædt for at slippe for at underlægge sig den internationalt anerkendte definition af antisemitisme:

"Det er et åbent sår hos Labour, der nu er gået med til at man har taget et manifest fra Holocaust-alliancen og sagt: vi respekterer begrebet antisemitisme og definerer det på den og den måde, at det går vi selvfølgelig ind for, at det skal vi overholde i partiet Labour.

Nej, Erik Weir. Påstanden om at Corbyn og Labour "selvfølgelig" ønsker at overholde IHRA's retningslinjer, er også grov manipulation og i direkte modstrid med sandheden.

Problemet består i, at Corbyn og hans meningsfæller i Labour netop ikke går ind for den internationalt anerkendte definition af antisemitisme, men at man tværtimod kæmpede til sidste blodstråbe for at undgå at acceptere definitionen - specifikt den del, der omhandler antisemitiske ytringer med relation til Israel. Det åbenlyse formål var selvfølgelig, at Labour fortsat skulle tillade hadefulde, løgnagtige ytringer både om Israel og om jøder i relation til Israel. Og det er netop den slags, Corbyn har gjort sig skyldig i.

Svar:

Igen vil jeg understrege, at Orienterings redaktion ikke har nogen holdning til sagen – og således heller ikke nogen interesse i at holde noget skjult for lytterne. Erik Weir fortæller ikke, at Labour ikke har støttet Holocaust Alliancens

fortolkning af antisemitisme. Han bruger derimod i indslaget formuleringen, at Labour "nu er gået med til"... Den formulering rummer en tidligere modstand, og jeg bakker fuldstændig op om den redaktionelle vurdering, at Erik Weir ikke i dette konkrete indslag bruger redaktionelle minutter til at gøre rede for præcis hvordan, hvor meget og hvornår, når dette konkrete indslag handler om en helt anden problematik; Nemlig mudderkastningen mellem Jeremy Corbyn og Theresa May.

Manuskriptet:

For at give et bedre indtryk af sammenhængen har jeg herunder tilladt mig at medsende manuskriptet fra hele indslaget. Det er dog kun svaret til 3. spørgsmål, der er relevant for klagen og derfor kun denne del af manuskriptet, der er skrevet ud i sin fulde længde.

Indslagets formål:

Første Prime Ministers spørgetid i det nye politiske år - en fremragende mulighed for at gøre Brexit-status og køre en tur op på den store klinge - spørgsmålet er, om May og Corbyn ville udnytte lejligheden - eller forfalde til britisk indenrigspolitik?

Overskrift: Theresa May og Jeremy Corbyn tørner sammen i Parlamentet.

Oplæg:

Det har været en turbulent sommer i britisk politik. I juli sagde både EU-minister David Davis og udenrigsminister Boris Johnson farvel og tak - Siden har sommeren budt på regulær borgerkrig på de indre linier hos de konservative, hvor Brexiteer-fløjen med Johnson, Davis og Jacob Rees-Mogg har benyttet enhver lejlighed til at nedgøre Theresa May.

Imens har man hos Labour brugt tiden på at diskutere om Jeremy Corbyn nu var anti-semit eller bare anti-israelsk og pro-palæstinensisk - og knap så meget kræfterne på Brexit eller en mulig 2. afstemning om JA eller NEJ til britisk medlemskab.

Men nu er sommerferien forbi - og i dag var der så den første Prime Ministers Question time - hvor alle kommentatorer var spændt på - om det ville blive de store Brexit linjer - de afgørende forhandlinger er i fuld gang og det haster - og der var gang i løjerne allerede fra første færd - her er det Theresa May der går til angreb.

Vært: Og så velkommen til dig Erik Weir - du har nærkigget og hørt den første udgave af Prime Ministers Question Time - Brexit er omkring 6 måneder borte - sommeren har været politisk hård ved Theresa May. Hvad er det hun får sagt i denne åbenhjertede holmgang med Jeremy Corbyn???

Erik Weirs svar i stikordsform: Ingen ny folkeafstemning om EU. det står helt fast - og her opfordrer hun så Corbyn til at sige det samme - mens han gør sig lystig over regeringens inkompetence omkring forhandlingerne - hvor forvirringen har været stor pga indbyrdes uenighed.

Vært: Men Jeremy Corbyn kunne også skyde med skarpt - her efterlyser han en ordentlig forhandlingsplan, som helst ikke skal i nærkamp med hendes egen regering - men så lykkes det alligevel for Theresa May at få afleveret en ordentlig svada til sidst.

Lydklip (lyd fra debatten i det britiske parlament – her gengivet i stikordsform): Debatten går om Brexit og Corbyns kritik af Theresa Mays håndtering af Brexit-forhandlingerne. Corbyn anklager May for ikke at tage fat om problemet. I Mays svar beskylder hun i stedet Corbyn for at arbejde for at gøre Labour til et antisemitisk parti.:

Vært: Erik Weir - hvad er det disse antisemitisme-beskyldninger mod Corbyn og Labour går ud på???

Erik Weirs svar skrevet ud i fuld længde: Ja tak for kaffe, kan man næsten sige.

Det er en meget betændt politisk sag, der har kørt hos Labour de sidste par år. Jeremy Corbyn har tidligere været ude med nogle uheldige udtalelser mod jøder og ironi tilbage i 2013.

Men det her er også en meget meget politisk sag, for det handler selvfølgelig om at ingen har nogensinde været i tvivl om Jeremy Corbyns propalæstinensiske sympatier i hele Mellemøstkonflikten. Og er man så antisemit pga. de sager? Det er i al fald noget man forsøger at gøre det til hos Theresa May og de Konservative.

Og det er klart, hvis hun er presset på en EU Brexit-dagsorden, så er den her jo meget god at skyde tilbage med direkte ind i Corbyns lejr. Det er et åbent sår hos Labour, der nu er gået med til, at man har taget et manifest fra Holocaust Alliancen og sagt: "Vi respekterer begrebet antisemitisme og definerer det på den og den måde, og det går vi selvfølgelig ind for og det skal vi overholde i partiet Labour".

Samtidig har det selvfølgelig heller ikke pyntet hos Jeremy Corbyn, at et mangeårigt Labour-medlem Frank Field i sidste uge gik ud og sagde, at hele partiet er inficeret af antisemitisme og så sagde han ellers farvel og tak og gik som Labour PM (parlamentsmedlem). Så der er hele tiden båret ved til bålet. Og det er også det Theresa May gør her. Når man er presset på den anden måde, så kan man lige så godt hugge til i det åbne sår, som der trods alt et eller andet sted eksisterer.

Vært: Forhandlingerne kører altså mellem den britiske regering og EU om den britiske udtrædelse - blev man efter dagens spørgetid klogere på, hvad vej pendulet peger om det bliver en forhandlet udtrædelse eller en såkaldt Hård Brexit, hvor briterne forlader forhandlingerne??

Erik Weirs svar i stikordsform: May kæmper med næb og kløer for at få en forhandlet en blød Brexitaftale på plads - og hun mener stadig, at hendes Chequers papir på en mulig aftale med EU stadig er i spil - altså stadig i det indre marked og noget toldunion, som briterne så skulle kontrollere for EU - mens hendes modstandere³ siger alt for meget EU - samtidig forbereder briterne sig på en hård Brexit med alt hvad det indebærer - og som mange af Mays egne MP's er stærkt begejstrede for - men de næste par måneder må vise, hvor det bærer hen og om May holder hele vejen hjem - her sidst på måneden skal de konservative holde deres årlige kongres i Birmingham - og det kan blive en yderst farverig affære, hvor Boris Johnson ser sig selv i en stor hovedrolle.

Vært: Tak til dig Erik Weir for denne Orientering om May og Corbyn i infight."

Den 29. november 2018 henvender Klager sig til mig og anker sagen:

"Jeg har modtaget svar fra Mette Simonsen vedr. min klage af 26. september 2018 (se nederst i denne email-tråd samt vedhæftede PDF som tilsammen udgør klagen).

Svaret er ikke tilfredsstillende. Redaktionschefen undgår, som det var tilfældet ved min forrige klage over Orientering at forholde sig til de væsentligste kritikpunkter, i dette tilfælde at Erik Weirs fremstilling ikke er sandfærdig.

Ad mit kritikpunkt 2:

Som det ses af Mette Simonsens svar nedenfor, fremhæver hun flere gange, at Erik Weir ganske rigtigt nævnte, at beskyldningerne om antisemitisme i Labour havde stået på i flere år. Men det ændrer ikke på, at Weir i indslaget meget tydeligt i sin beskrivelse af Corbyns problem gav udtryk for, at anklagerne om antisemitisme bundede i Corbyns sympati for palæstinenserne. Han kalder sagen "en meget, meget politisk sag, for det handler jo selvfølgelig om [...] Jeremy Corbyns pro-palæstinensiske sympatier [...] og er man så antisemit på grund af de sager?"

Det er en decideret forkert fremstilling.

Anklagerne bunder i de udtalelser fra Corbyns side, der falder under IHRA's definition af antisemitisme. Og der er en verden til forskel: i henhold til Weirs fremstilling er der ikke hold i anklagerne, men i realiteten er der - dvs. i henhold til IHRA-definitionen, som Weir netop også omtaler i indslaget. Man kan sige, at Weir med sin forkerte fremstilling indirekte frikender Corbyn.

Ad mit kritikpunkt 3:

Realiteten er, at Jeremy Corbyn eksplicit ikke går ind i IHRA's definition af antisemitisme, særligt delen med relation til Israel, men at han nu endelig - modvilligt - er blevet tvunget til at makke ret.

Det er ikke den historie Erik Weir fortæller. Han vælger i stedet at fremstille sagen om Corbyns og Labours voldsomt forsinkede accept af IHRA-definitionen som at Labour "respekterer begrebet antisemitisme og definerer det [som IHRA], at det går vi selvfølgelig ind for". Det er decideret misvisende, al den stund at den modvillige accept var det modsatte af selvfølgelig. En lytter uden særligt kendskab til sagen har ingen chance for at forstå, at virkeligheden er det modsatte af det, Weir siger.

Jeg skal derfor bede dig tage stilling til, om de nævnte udtalelser fra Erik Weir i indslaget var retvisende.

Mette Simonsens bemærkning om, at Orientering har haft et andet indslag om emnet (24/9-2018), ændrer ikke på, at Weirs udlægning i dette indslag var misvisende. Det andet indslag, der præsenterer en britisk jødes kritik af Corbyn, forklarer i øvrigt ikke Corbyns brøde mht. antisemitiske udtalelser. Heller ikke sagen om IHRA-definitionen forklares her. Tilbage står samlet set en ufyldstgørende og misvisende fremstilling."

Indstilling fra lytternes og seernes redaktør

Klagers første kritikpunkt er, at DR-redaktionschefen ikke forholder sig til de væsentligste kritikpunkter og i dette tilfælde drejer det sig om, at P1 Orienterings journalist og Storbritannien-ekspert ikke giver en sandfærdig fremstilling

Klagers andet kritikpunkt er, at DR's journalist giver en forkert og utilstrækkelig fremstilling af den britiske Labour-leder Jeremy Corbyns forhold til antisemitisme. Ifølge Klager forholder DR sig ikke i indslaget til den såkaldte IHRA-definition på antisemitisme, og dermed medvirker DR i indslaget til at frikende Corbyn for netop antisemitisme.

Om IHRA – International Holocaust Remembrance Alliance

IHRA: Jeg henviser her til den omtale, som Dansk Institut for Internationale Studier, DIIS, giver på sin hjemmeside: *Danmark har siden 2004 haft fuldt*

medlemskab af International Holocaust Remembrance Alliance, IHRA, der blev etableret i 1998, og som i dag tæller 31 medlemslande. IHRA er en international arbejdsgruppe sammensat af regeringsrepræsentanter og nationale eksperter, der har til opgave at fremme undervisning, mindet om og forskning i Holocaust. Til det formål iværksætter IHRA løbende projekter i en række lande og har nedsat fem arbejdsgrupper om hhv. forskning, undervisning, information, museer og mindesmærker samt kommunikation.

På IHRA's hjemmeside angives følgende ikke-juridisk bindende definition på antisemitisme¹:

"Antisemitism is a certain perception of Jews, which may be expressed as hatred toward Jews. Rhetorical and physical manifestations of antisemitism are directed toward Jewish or non-Jewish individuals and/or their property, toward Jewish community institutions and religious facilities."

Klagers tredje kritikpunkt er, at DR fortæller en anden historie om Corbyn end den, som Klager mener er den korrekte. Ifølge Klager går Corbyn eksplicit ikke ind for IHRA's definition af antisemitisme, særligt delen med relation til Israel, men er nu modvilligt blevet tvunget til at make ret.

Klager afviser til slut, at DR's henvisninger til et indslag den 24. september om emnet, ikke har relevans for den klage, som Klager har rejst. Tilbage står, ifølge Klager, en ufyldstgørende og misvisende fremstilling.

Vedrørende kritikpunkt 1. DR's etiske retningslinjer pålægger DR at være åben og omhyggelig i forbindelse med besvarelse af klager og kritik fra lyttere og seere. En selvstændig klagebehandling foretages i det tilfælde, der drejer sig om væsentlige brud på etikken. Det kan være eksempelvis, hvis DR nægter at korrigere forkerte oplysninger.

Redaktionschef Mette Simonsen svarer Klager i mail af 24. oktober 2018 fyldigt og med gennemgang af de enkelte kritikpunkter. Svaret indeholder et udskrift af den del af indslaget, som specifikt drejede sig om Corbyn og antisemitisme. Mette Simonsen leverer et svar til hvert af de punkter, som Klager har stillet op. Det gælder både i forhold til konkrete punkter vedrørende omtalen af Jeremy Corbyn og i forhold til DR-medarbejderens analyse i Orientering. Det ændrer ikke ved, at Klager og redaktionschef Mette Simonsen hverken er enige i, hvorvidt der er svaret på det spurgte og indholdet af svarene, men her konstaterer jeg, at DR har forholdt sig grundigt til de stillede spørgsmål. Dog er fristen på fjorten dage til at besvare en klage ikke overholdt.

¹ <https://www.holocaustremembrance.com/index.php/working-definition-antisemitism?focus=antisemitismandholocaustdenial>

Vedrørende kritikpunkt 2. Det drejer sig om, at DR's journalist giver en forkert fremstilling af den britiske Labour-leder Jeremy Corbyns forhold til antisemitisme. Ifølge Klager forholder DR sig ikke i indslaget til den såkaldte IHRA-definition på antisemitisme, og dermed medvirker DR i indslaget til at frikende Corbyn for netop antisemitisme.

Selve vinklen for indslaget drejer sig ikke om Labour-lederen Jeremy Corbyn og hans forhold til antisemitisme. Det siges tydeligt ved introduktion til indslaget, at anledningen til, at P1 Orientering beskæftiger sig med Corbyn og den britiske premierminister Theresa May er, at de to for første gang mødes til den ugentlige spørgetid i Underhuset efter sommerferien. Det er den britiske premierministers forhandlinger om en aftale med det øvrige EU om Storbritanniens udtrædelse af EU, som er hovedemnet.

I indslaget bringes Corbyns forhold til antisemitisme ind, fordi P1 Orientering bringer et klip fra debatten, hvor den britiske premierminister bringer emnet op over for sin modstander, Jeremy Corbyn. Orientering præsenterer Mays angreb på Corbyn som et træk for at fjerne opmærksomheden fra premierministerens egne problemer med en Brexit-aftale.

DR's analytiker nævner i indslaget, at det er en politisk betændt sag for Jeremy Corbyn. Han føjer til, at den har kørt hos Labour i nogle år. Dernæst siger DR's Storbritannien-ekspert, at Jeremy Corbyn var ude med *"nogle uheldige udtalelser om jøder og ironi"* i 2013. (Der er ingen præcisering af, hvad det var for udtalelser, eller hvor de blev fremsat.) Jeg opfatter ordet "uheldige" sådan, at Erik Weir påpeger, at Corbyn har udtalt sig ved flere lejligheder på en måde, der af nogle er blevet opfattet som antisemitisk.

Dernæst føjer DR-journalisten yderligere til, at *"ingen kan være i tvivl om Corbyns pro-palæstinensiske sympatier i hele Mellemøstkonflikten"*. Og derefter rejser journalisten Erik Weir det spørgsmål, om man kan være antisemit på grund af de sager? Det er det, som Theresa May og de Konservative forsøger at gøre, konkluderer han.

DR-journalisten tager udgangspunkt i det verbale slagsmål, der er mellem den britiske premierminister og oppositionslederen, og der er ikke tale om en dybere analyse af Labours forhold til antisemitisme. Det er heller ikke, hvad indslaget lægger op til. Det bliver dog sagt, at det er en "betændt sag", og dernæst nævner journalisten, at Corbyn har fremsat nogle "uheldige udtalelser." Det står ikke klart, om det uheldige består i, at det har givet Labour problemer, eller analytikeren med sit ordvalg tager stilling til, hvorvidt udtalelserne er sande eller falske.

Sammenfattende er det overordnede billede, at DR's Storbritannien-ekspert kun slår temaet an, og han inddrager kun Labours indre vanskeligheder som svar på, hvorfor den britiske premierminister skifter emne fra Brexit til antisemitisme.

DR's journalist får også sagt, at der er problemer i Labour med antisemitisme-temaet og vanskelighederne har formanden Jeremy Corbyn i centrum.

Senere føjer analytikeren til, at *"det ikke har pyntet hos Corbyn, at et mangeårigt Labour-medlem Frank Field forlod partiet med en bemærkning om, at hele partiet er inficeret af antisemitisme."*

Den oplysninger underbygger analysens generelle præmis om, at selve antisemitisme-spørgsmålet er politisk sårbart for Labour. DR's Storbritannien-ekspert taler om "et åbent sår," hvor journalisten giver den udlægning, at britiske Labour har taget et manifest fra Holocaust Alliancen (jeg opfatter som IHRA-definitionen) og sagt – ikke et konkret citat, men et konstrueret citat til sammenfatning af pointen fra DR-journalistens side: "Vi respekterer begrebet antisemitisme og definerer det på den og den måde, og det går vi selvfølgelig ind for, og det skal vi overholde i partiet Labour." Det "selvfølgelig", som Klager hæfter sig ved, opfatter jeg som DR-journalistens pointe om, at Labour har været nødt til at – om end modstræbende – at anerkende en international definition for indenrigspolitisk at undgå yderligere intern og ekstern ballade om et spørgsmål, hvor partiet er sårbart og delt.

Klager har i et bilag vedlagt en række henvisninger, som skal dokumentere, hvad Klager opfatter som Jeremy Corbyns antisemitisme og Labours vanskeligheder ved at forholde sig til IHRA's definition på antisemitisme.

Det centrale i sagen er imidlertid igen, at Labours antisemitisme ikke var vinklen på DR's indslag. DR har retten til at vælge vinkel, redigere indslaget og dermed prioritere de oplysninger, som var med i det pågældende indslag.

DR har ikke i denne konkrete sammenhæng nogen pligt til at gennemgå i dybden Jeremy Corbyns forhold til Mellemost-konflikten eller Labourpartiets forhold til samme. Lige som DR i denne konkrete sammenhæng ikke har nogen pligt til at gennemgå IHRA's definition på antisemitisme, og DR har ikke pligt til at forholde sig hverken positivt eller negativt til samme definition. Det er ikke genstand for det journalistiske arbejde her.

Klager hævder i sit bilag, at DR-journalist Erik Weir bagatelliserer Corbyns antisemitisme. Det er der ikke grundlag for ud fra indslaget. I udsendelsen siger Erik Weir, at Corbyn har været ude med nogle uheldige udtalelser tidligere. Hermed refererer han til gamle udtalelser fra Corbyn. Orienteringsanalytiker nævner summarisk den debat, som Corbyn tidligere har givet anledning til, men det er heller ikke temaet for indslaget.

Erik Weir spørger, om man nødvendigvis er antisemit, hvis man (som Weir giver udtryk for i programmet) som Corbyn er pro-palæstinensisk. Som Storbritannien-ekspert har DR's medarbejder holdt sig inden for rammerne ved at rejse dette retoriske spørgsmål i en analyse, uden at han af den grund har taget Jeremy Corbyn i forsvar, sådan som Klager fremstiller det. En DR-journalist og ekspert skal hverken tage hensyn til eller forsvare Labours syn på Mellemosten eller tage hensyn til de mennesker, hvis opfattelse måtte være, at kritik af staten Israel er det samme som antisemitisme.

Derfor må jeg også afvise Klagers kritik af, at indslaget ikke forholder sig til, hvad Klager opfatter som et "udpluk" af eksempler på Jeremy Corbyns antisemitisme. Klager henviser til udtalelser fra Corbyn i 2013 i en britisk pro-palæstinensisk organisation, og ligeledes henviser Klager til et interview på en iransk-sponseret TV-kanal i 2011. Ligeledes følger der en række andre medieeksempler fra Klager.

Vinklen var ikke i indslaget at gennemgå Corbyns forhold til Israel og antisemitisme i dybden, og DR har ikke pligt til at lægge IHRA's definition til grund for den journalistik, man laver om Mellemøst-konflikten. Det er et journalistisk valg, som DR selv træffer. DR har i det omtalte indslag bragt Corbyn og Labours forhold til IHRA ind, fordi det er en del af analysen af de indenrigspolitiske chikanerier mellem regering og opposition, som er kernen i indslaget.

Klager konkluderer i bilaget: *"Hvorfor den erfarne journalist, der ellers er så velinformeret udi britiske forhold, pludselig er så uklar i mælet (mens Labour-lederen Jeremy Corbyn selv har anerkendt problemet med antisemitisme i sit eget parti), virker ærlig talt lidt mystisk. Har Erik Weir en personlig interesse i at forholde lytterne den reelle information om problemerne med antisemitisme på den britiske venstrefløj? Eller har Orienterings redaktion (som også godkendte antisemitiske løgnehistorie i juni 2017) bedt journalisten om at nedtone sagen? De spørgsmål kunne det være interessant at få svar på."*

Klager konkluderer her på sin egen kritik af dækningen med en række gisninger og insinueringer gående på, at DR's medarbejder skulle have haft en personlig dagsorden for sit indslag. Men Klager leverer i sagen ingen dokumentation for, at Erik Weir skulle have plejet egne politiske dagsordner.

Klager kan ikke i et indslag om Theresa May og Jeremy Corbyns sammenstød i Underhuset forlange eller forvente en gennemgang af IHRA-definitionen og Labours forskellige faser i forhold til antisemitisme. DR's analytiker sætter i indslaget en ramme og forklarer, hvad det er for en intern Labour-debat, der hentydes til, når den britiske premierminister forsøger at fjerne opmærksomheden fra Brexit og over på Labour og antisemitisme. DR's journalist får i indslaget de væsentligste oplysninger med. Erik Weir beretter, at der er en konflikt internt i Labour, og den bruger den konservative premierminister i sin politiske kamp. Han får også sagt, at Labour har haft kvaler med at tiltræde den internationale definition på antisemitisme. Dette kunne helt givet udbygges, sådan som Klager er inde på. DR's journalist kunne godt – som Klager i sin artikel og referencer henviser til – have givet en mere præcis og konkret forklaring på, hvad Labours interne antisemitisme-strid drejer sig om. Men det var trods alt kun et undertema i den udenrigspolitiske analyse, og jeg finder ikke støtte for Klagers påstand om, at ordet "selvfølgelig" skulle indikere en stillingtagen fra DR's journalist eller DR's side til Labours forhold til antisemitisme.

DR's Storbritannien-ekspert, Erik Weir, kæder Corbyns palæstinasympatier sammen med Labours kvaler med antisemitisme. Det understøtter analysens punkt vedrørende Corbyn og Labours vanskeligheder, men jeg finder ikke støtte for, at DR med henvisning til Corbyns mulige palæstinensersympatier skulle frikende Corbyn for antisemitisme.

Indslag skal kunne stå alene

Redaktionschef Mette Simonsen henviser til et indslag den 24. september 2018 om britiske jøders frygt for en Labour-regering og herunder Corbyns forhold til antisemitisme. Indslaget er vinklet til fordel for britiske jøders frygt for en

eventuel kommende Labour-regering, men jeg er enig med Klager i, at klagen drejer sig om indslaget den 5. september, og dermed er det for så vidt irrelevant, hvilke andre indslag P1 Orientering har bragt i september. Klagers kritikpunkt vedrørende partiskhed drejer sig om indslaget den 5. september – som Klager skriver – og ikke andre indslag i september fra P1 Orientering. Det er udelukkende indslaget 5. september 2018, som er relevant i denne klagesag.

Klager giver udtryk for, at DR i indslaget den 5. september burde gå længere tilbage se på Jeremy Corbyns tidligere udtalelser blandt andet i 2013, hvor han – ifølge Klager – sammenlignede den jødiske stat med Det Tredje Rige. Klager henviser også til et gammelt interview på kanalen, Press TV i 2011.

Hvis P1 Orientering havde fortalt lytterne, at dagens vinkel var en analyse af den britiske Labour-leder Jeremy Corbyns forhold til Israel og antisemitisme, kunne det muligvis have været relevant. Men DR's journalist, Erik Weir, koncentrerede sig om sammenstødet mellem Theresa May og Corbyn hovedsageligt om Brexit. Derfor er det ikke en etisk overtrædelse, at P1 ved denne lejlighed har udeladt at gennemgå Jeremy Corbyns fortidige udtalelser om Israel.

Konklusion

Klager kritiserer P1 Orientering for i et indslag den 5. september 2018 for ikke at forholde sig til det britiske Labour-partis antisemitisme. Klagers kritik går dels på, at DR ikke forholder dig til den internationale definition (IHRA) vedrørende antisemitisme. Dels at DR's Storbritannien-ekspert i indslaget "frikender" den britiske Labour-leder Jeremy Corbyn for antisemitisme.

Indslaget primære vinkel drejede sig om det første sammenstød i det britiske parlament, Underhuset, mellem oppositionslederen Corbyn og premierminister Theresa May. Premierministerens henvisning til Labours interne vanskeligheder og uenighed om antisemitisme var et underpunkt i den analyse. Hverken DR's journalist eller DR fremsætter i det indslag holdninger til den internationale definition af antisemitisme eller til Labours holdning til samme emne. DR-journalisten refererer ganske vist summarisk den britiske Labour-debat, men det var kun et underpunkt i analysen, og opsummeringen får slået de væsentligste kendsgerninger fast til brug for vinklen om et indenrigspolitisk sammenstød. I en analyse har Storbritannien-eksperten friere rammer for at vurdere og perspektivere aktuelle begivenheder end tilfældet er i en klassisk nyhedsreportage. DR har redigeringsretten, og DR bestemte selv, hvilke oplysninger, man ville tage med i indslaget. DR er ikke pligtig til at forholde sig til den internationale definition på antisemitisme, hver gang man beskæftiger sig med indslag, der vedrører Israel eller Mellempøst-konflikten. DR's journalist overtrådte ikke DR's etiske retningslinjer i den pågældende reportage.

Klager får ikke medhold.

Jesper Termansen, den 17. januar 2019